

Inhoudsopgave

Voorwoord	9
Hoofdstuk 1	17
<i>Angst wordt waarheid</i>	<i>18</i>
Hoofdstuk 2.....	37
<i>De kwaadaardige hersentumor</i>	<i>38</i>
Hoofdstuk 3.....	57
<i>Cerebellair Mutisme Syndroom</i>	<i>58</i>
Hoofdstuk 4.....	85
<i>Dagelijks een wonder</i>	<i>86</i>
Hoofdstuk 5.....	107
<i>Onmacht, frustratie & angst.....</i>	<i>108</i>
Hoofdstuk 6.....	133
<i>Een sprankje hoop</i>	<i>134</i>
Hoofdstuk 7	161
<i>Ontwaken uit Mutisme</i>	<i>162</i>
Hoofdstuk 8.....	187
<i>Volg jouw hart</i>	<i>188</i>
Hoofdstuk 9.....	215
<i>De stilte doorbroken</i>	<i>216</i>
Hoofdstuk 10	243
<i>Momenten van geluk</i>	<i>244</i>
Hoofdstuk 11.....	259
<i>Tumor keert terug</i>	<i>260</i>

Hoofdstuk 12	277
<i>Blijdschap in Italië</i>	278
Hoofdstuk 13	299
<i>Dankbaarheid</i>	300
Nawoord	321

Voorwoord

Ik ben begonnen met het schrijven van dit boek op het moment in mijn leven dat ik dacht dat het niet erger kon worden. Dat ik mijn levenslessen had gehad, dat ik pijn genoeg had ervaren om de inzichten te kunnen krijgen hoe en waar het werkelijk om gaat in dit leven. Na een burn-out in 2018 ben ik op zoek gegaan naar mijzelf. Maar wie was ik? En als ik opzoek ging, waar in vredesnaam moest ik beginnen met zoeken?

Ik denk aan mijn jeugd, vandaaruit ben ik gevormd. Alles wat ik daarna heb meegemaakt is te veel om in één leven mee te maken. En hoe zit het met andere mensen, waarom hebben die nooit tegenslagen en gaat hun alles voor de wind? Ik merk dat ik mijzelf aan het verliezen ben door de pijn weer op te roepen vanuit het verleden, maar ik kan het niet stoppen. Het lijkt soms wel alsof ik het juist fijn vind om alles op te raken in mijn hoofd. Ik werd verslaafd aan het denkproces, omdat ik dacht dat daar de antwoorden zaten. Deels is dat ook wel zo, want als je een les wilt leren, moet je kunnen inzien waarom je die bepaalde keuzes hebt gemaakt in het leven. Het denken aan al het verdriet gaf mij ook een vertrouwd gevoel, omdat ik simpelweg niet beter wist. Ik was er een ster in geworden om niet naar mijn onderbuikgevoel te luisteren, ik negeerde het klakkeloos. Ik verzon altijd wel een reden in mijn hoofd om niet naar mijn intuïtie te luisteren, want het was maar een gevoel. En wat heb je aan een gevoel als de feiten heel iets anders zeggen? Dit houdt

dus in dat je niet kunt vertrouwen op jezelf en als je het vertrouwen in jezelf kwijt bent, wie of wat is dan wel te vertrouwen? En dit is het begin van het verliezen van jezelf.

Alles breng je in twijfel, je weet niet meer wat je wilt of wat goed voor je is, je leven is mislukt en je kunt de vreugde niet meer vinden. Je voelt je misbruikt, bedrogen, zwak, een slappeling en je schaamt je diep. Maar hoe vind je jezelf terug? Dat was de vraag. Of ben ik ooit wel echt mijzelf geweest? Het vinden van mijzelf werd een essentieel doel. Later zou ik pas echt gaan beseffen hoe belangrijk het in mijn leven is geworden dat ik op zoek ging naar mijzelf. Want ook al dacht ik dat ik alles had meegemaakt, het ergste moest nog komen.

De kracht van mijn geloof

Ik heb altijd geloofd en geweten dat er meer is tussen hemel en aarde. Rond mijn 16e jaar heb ik, na een moeizame puberteit, het geloof gevonden. Ik kwam in aanraking met de kerk en ik beet mij er in vast. Ik las de bijbel van voren naar achteren en andersom. Jezus was mijn redder, zolang ik alles maar deed zoals het in de bijbel beschreven staat. Als ik mij gedroeg als een christen zou het vast allemaal wel goedkomen met mij. Ik geloof nog steeds in Jezus, tenminste, dat hij heeft bestaan en dat het een heel goede spirituele leider was,

dat wat hij preekte precies datgene is waar alles om draait en dat het niks meer is dan de waarheid. Het was meer dat ik mij niet meer met de mensen die ook naar de kerk gingen kon identificeren. De ego's die denken dat zij beter zijn dan jij, die wanneer je ze tegenkomt je niet eens willen begroeten. Iedereen wil een stem binnen de gemeente, maar niemand heeft ooit goed geluisterd. Dat besepte ik mij jaren later toen ik al bij de kerk weg was. Ik verloor de vreugde om erheen te gaan. Ik ging er alleen maar heen omdat het in mijn systeem zat, niet omdat ik daar nog opgewekt, gelukkig en vol vertrouwen vandaan kwam. Maar op het moment, wanneer je door het diepste dal moet, je wanhopig bent en helemaal stuk van verdriet zit, vouw je pas je handen en vraag je om hulp. Mocht er dan toch echt iets zijn tussen hemel en aarde, geef me dan een teken en help me. Help me mijzelf terug te vinden, ik zal de signalen niet ontkennen.

Ik vergeet die avond nooit meer, ik kreeg een signaal en ik kon het ook niet negeren. Ik kreeg het warm en koud tegelijk en kippenvel op mijn armen. Ik voelde wel degelijk dat ik niet alleen was. Ik voelde me op de één of andere manier gesterkt en ik wist dat ik knopen moest gaan doorhakken en beslist eerst naar mijzelf opzoek moest gaan. Een vriendin van mij gaf een cursus Engelen en ik dacht, aangezien ik geloof dat er engelen zijn, ik wil wel eens weten wie ze zijn. Na mijn ervaring op die avond wist ik het ook honderd

procent zeker. Bij de eerste les gaf mijn vriendin aan ons, de cursisten, een papiertje en daarop moesten we schrijven; waar ben je nu en waar wil je naartoe?

Uit de put

Iedereen begon te schrijven, maar ik wist echt niet waar ik was en al helemaal niet waar ik naartoe wilde gaan. Uiteindelijk schreef ik ‘in de put’ en waar wilde ik naartoe? ‘Uit de put.’ Na die cursus, ik heb het helaas door omstandigheden niet af kunnen maken, ben ik er wel achter gekomen waar ik toen was en ik weet ook waar ik naartoe wil. Ik ben allerlei spirituele boeken gaan lezen en ieder boek gaf me wel een antwoord op de vele vragen die ik had. En zo kon ik, nadat ik antwoorden kreeg, dingen afsluiten en verwerken. Het gaf me steeds meer inzichten en beetje bij beetje kwam er helderheid en zag ik hoe het werkelijk werkte. En dat noemen ze ontwaken. En als je het eenmaal hebt gezien, gevoeld en hebt meegemaakt, kun je nooit meer anders geloven. Dat is ook wat Jezus bedoelde, die helderheid is zo bijzonder, elk stukje valt op zijn plek en je vindt rust en vrede. Niet meer die verschrikkelijke gedachtes in je hoofd, maar kalmte. En wanneer je het zelf ondervindt, wil je dat jouw omgeving, de mensen die je liefhebt, hetzelfde ervaren. Ik was er zo vol van, maar al snel kwam ik erachter dat het zo niet werkt, ieder mens ervaart het op zijn eigen tijd en

dat kan nu zijn, maar dat kan ook nog wel een paar jaar duren. Het enige wat ik zelf kon doen is laten zien wie ik ben geworden en dat ik heel anders in het leven sta dan eerst.

Ik dacht dat ik de inzichten had gekregen om te kunnen verwerken en om een doel te vinden in het leven. Want een doel vinden vond ik heel moeilijk, wat was eigenlijk mijn doel? Ik hield van mijn werk en ik was er trots op, ik had het allemaal zelf bedacht, het hele concept. Ik was ermee begonnen met nul ervaring op gebied van marktkennis, de branche of de creativiteit. Ik heb het allemaal van mijzelf geleerd, ik had geen voorbeelden of voorkennis, ik ben erin gerold en draaide binnen 4 jaar 1 miljoen omzet per jaar. Het was mijn leven, mijn kindje, maar ik was er niet voor geschikt. Mijn karakter botste tegen de harde oneerlijke zakelijke wereld, ik was er niet tegen opgewassen en men kreeg dat door. Ik liet misbruik van mij maken, ik heb het mezelf aangedaan. Zo graag wilde ik het in stand houden, mijzelf blijven bewijzen, maar diep in mijn hart wist ik het wel. Dit gaat mij heel ongelukkig maken. Maar toen luisterde ik nog niet naar mijn hart.

Ik wist in ieder geval zeker dat dat niet mijn doel was. Ik kon er best lang over piekeren, waarom kreeg ik dat nou eigenlijk niet duidelijk voor ogen. In een aflevering van Oprah Winfrey zei zij dat zij zich ook vaak

afvroeg wat haar doel in het leven was, totdat ze de zin omdraaide, wat heeft het leven voor doel voor mij? Ze zei ook dat ze wel zag wat er op haar pad terechtkwam, want als alles is voorbestemd, dan bestaat er geen toeval, dingen komen zoals ze komen. Jij bent degene die de keuzes maakt en als je ze vanaf nu met je hart maakt, dan weet je dat je het juiste pad bewandelt. Dat was nogal iets wat zij daar zei en ik begreep haar wel. Geef je maar over, het komt zoals het komt. Heb vertrouwen in jezelf. Je hoeft het niet alleen te doen.

Uiteindelijk kwam ik op het idee om een winkeltje te beginnen, een leuk, klein winkeltje waar je lekker kunt rondneuzen. Waar je altijd wel iets kunt vinden wat je op één of andere manier troost of blijdschap kan geven, of antwoorden op vragen die je hebt. Ik zal mijn zelfstandigheid behouden, mijn creativiteit gebruiken en ik kan iets 'goeds' doen. Dat werd mijn doel en hoe meer ik ermee bezig was, hoe meer ik het gevoel kreeg dat dit het juiste was. Maar toch had het leven voor mij een andere doel. En ik onderga het nu. Ik had de inzichten nodig om dit te kunnen doorstaan.

'Je kunt het lot niet bepalen, het lot bepaalt jou.'
